

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Nørgaard Sørensen, ikke kan være til stede, skal jeg på socialdemokratiets vegne tilsige lovforslaget, som er fremsat af kirkeministeren, angående folkekirkens økonomi, en positiv behandling.

Jeg har dog nogle betragtninger til lovforslaget, som jeg gerne vil fremføre.

I 36 møder har det af kirkeministeriet i 1978 nedsatte udvalg gennemgået hele folkekirkens økonomi. I 1982 fik vi så betænkningen fra udvalget, så det har jo været en lang og grundig behandling, og kirkeministerens lovforslag bygger på dette udvalgsarbejde.

Formålet var en forenkling af menighedsrådenes budgetlægning og regnskabsførelse, og vi mener i socialdemokratiet, at det er lykkedes ganske godt.

Kirkeministerens forslag indeholder også en forhøjelse af statens tilskud til restaurering af vore kirker med ikke mindre end 11,2 mill. kr., og det er jo ganske flot. Der er ingen tvivl om, at avisoverskrifterne nok vil være: »Kirkeministeren skaffer flere penge til kirkerestaureringer.« Men det sker jo på bekostning af statens tilskud til biskopper og stiftsøvrighedens lønninger samt statens tilskud til præster og præsternes lønninger, idet disse tilskud nedsættes netop med beløbet 11 mill. kr.

Jeg vil egentlig sige, at regeringens politik over for kommunerne bruges som model her af kirkeministeren. Her er der altså tale om, at det er folkekirkens medlemmer, der skal til at betale noget mere. Hvilke økonomiske konsekvenser det vil få for de lokale kirkelige budgetter og kirkeskatten, må vi nok have søgt oplyst i udvalgsarbejdet.

Mange købstadkirker vil også få nogle økonomiske lussinger ved kirkeministerens forslag. Det er de købstadkirker, der efter de nugældende love selv forvalter deres kapital, og det er jo langt de fleste købstadkirker her i landet. De skal nu efter kirkeministerens forslag afgive deres kapital til stiftsøvrighedens forvaltning og til en forrentning på 4 pct. Det er klart, at det vil give disse købstadkirker nogle økonomiske problemer.

De ting, jeg her er inde på, betyder ikke, at socialdemokratiet er imod lovforslaget som sådant, men socialdemokratiet ønsker, at folkekirkens medlemmer skal vide, at de

fremover kommer til at betale noget mere, at kirkeministerens forslag ikke er en forhøjelse af statens tilskud til kirkerne, og at den procentvise nedgang af statstilskuddet til kirkerne fortsætter.

Elisabeth Krog (KF):

Dette er et omfattende lovforslag, som søger at samle og systematisere de forskellige bestemmelser om folkekirkens økonomi, som nu findes rundt om i de kirkelige love om lønningsvæsen og menighedsråd og kirkers styrelse.

Som sagt af socialdemokratiets ordfører tilstræber forslaget en forenkling af menighedsrådenes økonomiske forvaltning. Den skulle opnås ved, at man opretter en fælles kirkekasse, hvor menighedsrådet bestyrer flere kirker, mens man afskaffer den hidtidige præstelønningskasse i pastorater med kun ét menighedsråd, idet man dog efter en bred høringsrunde har imødekommet ønsker om at kunne opretholde en særlig præstegårdskasse på steder, hvor der er flere menighedsråd i et pastorat.

For at fastholde menighedsrådenes medansvar for prioritering af udgiftkrævende foranstaltninger foreslås det, at man gør budgetsamråd mellem provstiuvalg og repræsentanten for ligningsområdet menighedsråd til et obligatorisk møde.

Lovforslaget indeholder ændringer, som udspringer af en opfattelse af, at vi har et fælles ansvar for vedligeholdelsen af vore gamle kirker. Herunder foreslås der en forhøjelse fra 4 til højst 6 pct. af det beløb, hvormed der af landskirkeskatten kan ydes tilskud til kommuner med en kirkelig ligningsprocent, der ligger væsentligt over landsgennemsnittet. Denne forbedrede udligningsordning skulle være en hjælp til de mindre, tyndtbefolkede kommuner, som er belastede med store udgifter til vedligeholdelse af middelalderkirker.

Man ønsker også at omlægge statens tilskud til folkekirken på en sådan måde, at der med uændret nettotal på finansloven kan skaffes større bevillinger til restaureringen af kirker.

Denne omlægning indebærer en nedsættelse af statens tilskud til præstelønninger og en overførsel af udgifter til præstepensionerne til statskassen, som vil gøre det muligt at for-

[Elisabeth Krog]

høje dette restaureringstilskud fra 3 mill. kr. til 14 mill. kr. årligt. Det er ganske vist også et lille og et utilstrækkeligt beløb, men det er dog en tilkendegivelse af, at denne opgave bør være et fælles anliggende, og at staten vedkender sig et medansvar og en økonomisk forpligtelse over for vore gamle kirker.

Lovforslaget indeholder utvivlsomt ændringer, som vil give anledning til debat. Det har været ude på en omfattende høringsrunde, og der er mange spørgsmål at vende tilbage til og søge belyst i udvalget, når vi engang har haft lejlighed til at gøre os bekendt med høringssvarene og dermed har et bedre grundlag for bedømmelse af forslaget rækkevidde og konsekvenser på forskellige områder.

Det konservative folkeparti støtter ministerens lovforslag og vil medvirke til at få de eventuelle dunkle spørgsmål og uoverskuelige konsekvenser grundigt belyst i udvalget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Lovforslaget om folkekirkens økonomi tilsigter ifølge ministerens fremsættelse at samle og systematisere de bestemmelser om folkekirkens økonomi, som i dag findes i tre forskellige love.

Når man læser lovforslagets bemærkninger, hvor der redegøres for reglerne, som de er i dag, tør det svagt antydes, at en forenkling og en bedre systematik er påkrævet.

Af de enkelte bestemmelser skal jeg henlede opmærksomheden på, at der nu sker en større udligning af kirkeskatten, idet der bliver større mulighed for at forhøje det beløb, hvormed der af landskirkeskatten kan ydes tilskud lokalt til nedsættelse af den kommunalt pålignede kirkeskat. Tilskuddet gives til de kommuner, hvor kirkeskatteprocenten er højere end landsgennemsnittet, og jeg vil gerne fremhæve, at der dermed tages et særligt hensyn til de små kommuner, hvor udgifterne til restaurering og vedligeholdelse af kirkebygningerne tynger særlig hårdt. Det skal understreges, at denne omlægning ikke ændrer nettotallet på finansloven for så vidt angår statstilskud til folkekirken.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på lovforslagets § 20, stk. 3, hvorefter staten forpligtes til at yde tilskud til restaurering af kirkerne og disses historiske inventar for et beløb på mindst 14 mill. kr. årligt. Sta-

ten har ganske vist gennem årene ydet tilskud til restaurering, men denne forpligtelse bliver nu lovfæstet. Det fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne til lovforslaget:

»Det er principielt ønskeligt gennem en lovfæstelse af statstilskuddet at understrege statens forpligtelser til at bidrage til vedligeholdelse af kirkerne, som er vor væsentligste bygnings- og kulturverdi, og som indeholder historisk og kunstnerisk meget værdifulde inventargenstande.«

Det er mig en stor glæde at se, hvordan ministeren med disse bemærkninger også kan give udtryk for andet end økonomiske betragtninger og her ved en bestemt folkelig og kulturel holdning er med til at sikre og bevare denne ældgamle kulturarv.

Vi har i Danmark mere end 1.600 landsbykirker fra middelalderen og et antal middelalderlige bykirker. Hver enkelt kirkebygning rummer kunstneriske og historiske minder om vore forfædres virke gennem hundreder af år.

Særlig i en tid, hvor teknologien løber så stærkt, at det, der var moderne i går, er forældet i dag og skal bortkastes i morgen, er der grund til at værne om vor fælles historiske, folkelige og kristne kulturarv. Derfor er der al mulig grund til, at staten påtager sig denne opgave, ligesom det bør huskes, at den danske folkekirke på den anden side varetager en række verdslige opgaver, som, hvis disse opgaver ikke blev løst inden for folkekirken, skulle løses af andre institutioner.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige venstres fulde støtte til lovforslaget.

Hanne Jacobsen (SF):

Efter forslag til lov om menighedsråd er vi nu som led i forenklingen af den kirkelige lovgivning nået til dette forslag om kirkernes økonomi.

På det kirkeøkonomiske område mener vi, at stats- og kirkeudgifter igen burde adskilles helt, så befolkningen kan se, hvad den betaler til.

Før finansministeren kom ind som forhandlingspartner, blev præstelønningerne ligesom de øvrige kirkelige lønninger betalt over kirkeskatten, og det har vi altid fundet rigtig.

Vi har tidligere givet udtryk for, at vi ønskede at arbejde henimod selvstyre for me-

[Hanne Jacobsen]

nighederne, og deraf følger, at vi mener, at de må styrkes, og vi finder, at nogle af de ændringer, der lægges op til i dette lovforslag, er et skridt i den rigtige retning.

Under førstebehandlingen af lovforslaget om menighedsråd efterlyste vi, at menighedsrådene skulle fastholdes på deres ansvar, og med forslaget om at gøre budgetsamråd obligatorisk ser vi et rigtigt tiltag. Men kunne disse samråd ikke gøres besluttende? Det ville fordre yderligere ansvarlighed af de enkelte råd. Det må vi se nærmere på i udvalget.

Kirkernes restaurering er vel rettelig en kulturministeriel opgave, men vi ser positivt på en omlægning, der bevirker, at beløbet til dette arbejde forhøjes, således at kirkerne som de historisk værdifulde bygninger, de er, ikke forfalder.

Der er mange detaljer, som vi forventer belyst gennem udvalgsarbejdet, ligesom vi også vil sætte stor pris på at få oversendt høringssvarene vedrørende dette lovforslag.

Vi vil støtte det videre arbejde i udvalget.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi kan fra det radikale venstres side støtte principperne, som ligger til grund for det fremsatte lovforslag, der er et led i de bestræbelser, som kirkeministeren har gjort for at forenkle lovgivningen på området, samle bestemmelserne, i dette tilfælde i egen lovgivning omkring folkekirkens økonomi. Vi synes, det er en god og hensigtsmæssig fremgangsmåde.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til et par af bestemmelserne i denne lovgivning. Vi synes for det første, at det er i orden, at der afsættes øgede midler til restaurering af vore kirker. Det er helt åbenbart, at der her er et udækket behov. Det man må være opmærksom på i denne sammenhæng, når man tilvejebringer midlerne, er, at det ikke må ske ved, at mulighederne for i øvrigt at sikre, at der også er det nødvendige antal præster i kirkerne, forringes. Vi ved, at det er et af de problemer, der knytter sig til bl.a. muligheden for at ansætte hjælpepræster, navnlig i byer med byudvikling, hvis vi fortsat har en sådan i vore dage, men det har vi nok alligevel i en del af de større byer. Mulighederne for at ansætte hjælpepræster bliver ringere, i den udstrækning man tager midler fra det,

man samlet kunne kalde lønningskontoen, som giver muligheder for at ansætte flere præster. Det må ikke ske, at man stiller den del af kirkens funktion ringere, selv om der nu er en god anledning til at øge midlerne til restaureringen af vore kirker.

Vi har den samme opfattelse, når det gælder menighedsrådenes muligheder for i højere grad at have ansvar for finansieringen også af præstelønningerne. Man må selvfølgelig heller ikke her give den frihed fra sig, som er knyttet til præsters virke, og som i høj grad har været der under statens ansvar.

De obligatoriske budgetsamråd har vi ingen indvendinger imod, og det har noget at gøre med, at vi ved, at det allerede i dag er en udpræget praksis de fleste steder mellem provstiudvalgene og menighedsrådene. Med disse enkelte bemærkninger skal jeg tilsige lovforslaget en velvillig udvalgsbehandling.

Poulsgaard (FP):

SFs ordfører synes det er en god idé, at menighedsrådene aflønner præsterne. Det synes mit parti også, så det er en af de ting, man nok skal drøfte i udvalgsarbejdet.

Derudover har jeg et spørgsmål om noget, jeg ikke forstår. Der står i ministerens skriftlige fremsættelse, at det nu bliver muligt at forhøje tilskuddet til restaureringen af kirkerne fra 3 mill. kr. i 1983 til 14 mill. kr. årligt. Jeg ved ikke, om ministeren har tid til lige at høre efter, for jeg snakker faktisk til ministeren. Jeg gentager mit spørgsmål. I ministerens skriftlige fremsættelse står der, at det bliver muligt at forhøje de restaureringstilskud fra 3 mill. kr. i 1983 til 14 mill. kr. årligt. Så tilføjer ministeren – og det er det, jeg ikke forstår – at lovforslaget ikke vil medføre økonomiske konsekvenser for hverken stat eller kommune. Jeg fatter ikke, når staten skal til at betale pensioner til præsterne – som jeg også forstår at den skal – hvor ministeren får 11 mill. kr. fra. Er det sådan bare hokuspokus? Det vil jeg meget gerne have en forklaring på. Det går jeg ud fra at jeg får. I øvrigt vil vi da i hvert fald nok se med nogen velvilje på lovforslaget under udvalgsarbejdet.

Tinning (VS):

[Tinning]

Da begge vore kirkepolitiske ordførere er forhindrede i at være til stede, skal jeg kort redegøre for VS' holdning til dette lovforslag.

Den eneste ændring af betydning for noget som helst ligger i, at 5 pct. mod hidtil 1 pct. af statens tilskud til folkekirken skal forbeholdes istandsættelse og vedligeholdelse af bygninger. Det ser vi på med stor sympati, fordi midler til disse formål hidtil har været noget usikre. Beløbet stiger fra ca. 3 mill. kr. til ca. 14 mill. kr. Til gengæld mindsker staten sine forpligtelser over for præsternes og provsternes lønninger og over for biskoppernes og stiftsøvrighedernes lønnings- og kontorholdsudgifter. Det ser vi også på med stor sympati, for præsternes og provsternes og biskoppernes drift kan ikke være en statslig opgave. Regeringens privatisering er her særdeles velvalgt.

Men statens bidrag til folkekirken er fortsat omkring 300 mill. kr., og af dette beløb kan vi altså kun stå inde for omkring 5 pct. Det er selvsagt mere end 1 pct., omkring 5 gange så meget, men det er alligevel ikke tilstrækkeligt til at få os til at støtte lovforslaget.

VS mener, at de enkelte afarter af overtroen er staten uvedkommende. Det gælder såvel økonomi som drift i det hele taget, og at fremdrage en enkelt af overtroerne, i dette tilfælde den lutheranske, og forgylde og kanonisere den, det er en tanke og en praksis, som i enhver henseende er os imod.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti hilser ministerens lovforslag velkommen. Det er udmærket, at vi nu får folkekirkens økonomiske forhold samlet under én lov. Det har længe været tiltrængt, og det er et udmærket initiativ, ministeren her har taget, og som det nu foreligger for folketinget som lovforslag.

Der er en række større og mindre problemer, som det nok er gavnligt at få belyst i udvalget. Der kunne f.eks. nævnes dette, at regnskabssystemerne i menighedsrådene og hos de forskellige stiftsøvrigheder måske også en gang imellem, i hvert fald nogle steder, trænger til en modernisering. I øvrigt er det meget positivt, at der nu kommer øgede midler til restaureringer. Der er ingen grund til at gå i enkeltheder med, hvordan ministeren forestiller sig det skal ske; det er nævnt af

flere ordførere, og det står udtrykkeligt beskrevet i bemærkningerne, og det hilser vi med glæde. Vi er meget tilfredse med den udligningsmulighed, som også ligger i lovforslaget.

Med i vurderingen må det også, at statens tilskud til folkekirken i princippet er faldet ganske betydeligt i de senere år. Det er jo således, at der er en lang række verdslige og praktiske opgaver, som folkekirken tager sig af, altså opgaver, som staten ellers på anden vis skulle have udført. Derfor er dette forslag udmærket. Det er godt, at ministeren har haft forslaget til høring i de mange forskellige organisationer, således at man er blevet informeret om det. Det kunne selvfølgelig være interessant også i udvalget at høre nærmere om, hvad de forskellige instanser har sagt til lovforslaget, og det er der selvfølgelig mulighed for.

I almindelighed går det særdeles godt med samarbejdet ude i sognene, samarbejdet mellem provster og stiftsøvrigheder og menighedsråd. Ikke desto mindre mener vi, at det er en udmærket ting, at ministeren i lovforslaget også ønsker et, skal vi sige lovfæstet budgetmøde, idet man naturligvis ikke kan se bort fra, at der nogle steder kan være lidt uheldige tendenser. At man så er pålagt et sådant møde om de økonomiske midler, man administrerer, finder vi er rigtigt og godt.

Med disse få bemærkninger vil jeg gerne tilsige vores positive medvirken til lovforslagets forhåbentlig hurtige behandling.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil sige mange tak for den positive modtagelse fra ordførernes side. Det er fuldstændig rigtigt, som det er sagt, at et af formålene er et forsøg på at skabe en forenklings og en større overskuelighed over folkekirkens økonomi. Men det er nok også rigtigt, at det kan være lidt vanskeligt at gennemskue, hvordan dette system er bygget op. Det bliver der også mulighed for at få nærmere drøftet i udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt allerede nu komme med opklaringen af gåden om, hvordan man får flere midler til kirkerestaureringer. Det gør man ved, som hr. Henning Nielsen rigtigt siger, at folkekirkens medlemmer kommer til at betale mere til præstelønningerne. Det vil komme til at virke forskelligt på den måde, at de ste-

[Kirkeministeren]

der, hvor man får et større tilskud fra staten til kirkerestaureringer, vil kirkeskatten blive tilsvarende mindre. Den måde, det fungerer på i dag, er, at kirkerestaureringerne næsten udelukkende, bortset fra dette lille beløb på de 3 mill. kr., finansieres over den lokale kirkeskat, det vil sige, at den næsten udelukkende betales af de mennesker, der bor i det sogn og den kommune. Der bliver altså mulighed for gennem dette større tilskud til kirkerestaureringer at give en hjælpende hånd i forhold til den byrde, der ligger dér. Man skal gøre sig klart, at det stadig væk vil være sådan, at både ansvaret og opgaven og også den væsentligste del af den økonomiske byrde ved kirkerestaureringerne vil ligge lokalt, men der bliver altså mulighed for en hjælpende hånd.

Jeg vil sige til hr. Henning Nielsen, at der for så vidt ikke i lovforslaget definitivt tages stilling til købstadmidlernes forvaltning. Der er den samme lovmæssige formulering, som der er nu, men det er da også rigtigt, at der vil være et behov for at tage stilling til, om man ikke skal finde en ligestilling mellem den måde, midlerne fra købstæder og fra landsogne forvaltes på.

Der er også anledning til at gøre opmærksom på, når hr. Steffensen nævner spørgsmålet om statens bidrag til folkekirken, at der trods alt er sket det, at folkekirken af kirkeministeriet blev fritaget for rammebesparelser i den sidste runde. Jeg ved godt, at det beløbsmæssigt ikke er det helt store, men det er alligevel et udtryk for, at man fra regeringens side ønsker at fastholde statens økonomiske forpligtelse over for folkekirken. Men det er sandelig ikke det samme, som hr. Tinning siger, at man forgylder folkekirken, for som flere ordførere var inde på, udfører folkekirken en lang række verdslige funktioner, som i hvert fald opvejer den udgift, som man kan se der står på finansloven som et tilskud til folkekirken.

Hr. Ole Vig Jensen var inde på påvirkningen af antallet af præstestillinger. Jeg mener, vi kan vende tilbage til det i udvalget, men jeg vil godt understrege, at der med den økonomiske omlægning, der sker i finansieringen af præstelønningerne, bestemt ikke sker nogen som helst ændring i præstens virksomhed, i præstens frihed. Det er der overhovedet ikke lagt op til gennem denne økonomi-

ske omlægning. Det er klart, at udvalget vil kunne få høringssvarene sendt over.

Til slut kan jeg så bare gentage, at jeg synes, det var rart at høre den positive modtagelse, lovforslaget fik. Jeg håber i virkeligheden også, at dets behandling kan bruges til, at vi kan oplyse lidt mere om folkekirken økonomi, få fjernet nogle af de forkerte opfattelser og fordomme, der findes hos mange mennesker om, hvordan folkekirken økonomi hænger sammen. Det synes jeg kunne være en fælles opgave, hvis der i befolkningen kunne skabes en større klarhed herover.

Henning Nielsen (S):

Det er da muligt, at jeg har misforstået lovforslagets § 23, der taler om, at stiftsøvrighederne bestyrer kirkernes og præsteembedernes øvrige kapitaler efter kirkeministerens bestemmelser, og bemærkningerne til lovforslagets § 23, der lyder:

»I overensstemmelse med økonomiudvalgets« – altså økonomiudvalget, som har foreslået, at også købstadkirkernes kapitaler skal bestyres af stiftsøvrighederne – »indstilling foreslås det nu på ny lovfæstet, at kirkernes kapitaler skal forvaltes af stiftsøvrighederne«.

Men det skulle da glæde mig for kirkerne, hvis det ikke skal forstås på den måde, som jeg har forstået det.

Poulsgaard (FP):

Ministeren må undskylde, hvis jeg var uopmærksom et øjeblik, men jeg mener nu selv, jeg lyttede godt efter, hvad ministeren sagde. Jeg hørte ikke noget i ministerens svar på mit spørgsmål om, hvordan man lige pludselig fik de 11 mill. kr. mere, uden at det ville få økonomiske konsekvenser for stat og kommune.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Til spørgsmålet om, hvor de penge kommer fra til kirkerestaureringerne: som det er oplyst i bemærkningerne til lovforslaget, er det uden virkning for stat og kommune, det vil sige, at det bidrag, staten giver til folkekirken, hverken er blevet større eller mindre gennem dette. Det, der sker, er, at folkekirken medlemmer, nogle steder kommer af med lidt flere penge over kirkeskatten, end de gør nu. Det modsvares af, at man andre

[Kirkeministeren]

steder kommer af med lidt færre penge, fordi man får et større tilskud til kirkerestaureringerne. Derfor er der altså ikke tale om, at den statslige og den kommunale økonomi bliver påvirket heraf. Det statslige bidrag til folkekirken ændres heller ikke herved.

Hvad angår spørgsmålet om forvaltningen af kapitalerne, er det selvfølgelig rigtigt, det, som blev citeret af hr. Henning Nielsen. Det er den samme bestemmelse, som står nu, og der står altså i bestemmelsen »efter kirkeministerens bestemmelse«. Man har opretholdt den sondring, man havde tidligere mellem land og købstæder, i denne økonomiske sammenhæng. Købstæderne forvalter selv deres midler, det gør landområderne ikke. Det vil altså sige, at der i selve loven ikke sker nogen ændring, men det er klart, at økonomiudvalget i sit arbejde har behandlet det spørgsmål, og det er rigtigt, som det er nævnt, at man er kommet frem til, om ikke alle kapitaler burde forvaltes i stiftsøvrighederne. Jeg siger bare, at der ikke ved selve lovparagraffen er taget stilling til, om det skal følges til punkt og prikke. Jeg mener for øvrigt også, at det er et spørgsmål, som skal drøftes noget mere, før man tager stilling til det. Der skal under alle omstændigheder, hvis man laver en sådan ordning, være en overgangsordning for de købstæder, for hvem en sådan ændring ville få en ret indgribende betydning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om statsstøtte til medborgerhuse.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.
(Fremsat 15/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

SF ønsker med dette forslag at opfordre regeringen til at fremsætte et lovforslag om statsstøtte til medborgerhuse.

Forslaget er ikke ganske nyt. Man må vel sige, at det stort set er tekniske ændringer, der er foretaget, siden vi i sidste folketings-samling diskuterede samme emne. Min afvisning af forslaget i dag vil derfor også ske med de samme begrundelser. Det kan da vel ikke undre nogen.

Jeg mener, at der ikke er økonomisk mulighed for at imødekomme forslaget, men jeg må samtidig sige, hvis man fra regeringens side fandt, at det var værd at prioritere, at man naturligvis måtte finde disse penge inden for kulturministeriets ramme, og det mener jeg ikke er rimeligt. Jeg mener i høj grad, at medborgerhuse langt overvejende er en lokal opgave, som lokale grupper, kommuner og foreninger, må tage sig af, og som stort set ikke vedrører staten. Jeg siger stort set, fordi vi fra kulturministeriets side fortsat giver en vis støtte af et beskedent omfang, indrømmet, til projekter rundt omkring i landet, men det er ikke på nogen måde af den størrelsesorden, der er nævnt i forslaget. Det mener jeg altså faktisk heller ikke det skal være.

Jeg må på regeringens vegne afvise forslaget.

Helge Mortensen (S):

Det er rigtigt, som ministeren netop har nævnt, at det er en genfremsættelse. Derfor kan jeg også i det store hele henvide til, hvad mit partis ordfører dengang, fru Lise Østergaard, sagde om medborgerhuse. Jeg vil understrege her, at socialdemokratiet er interesseret i en udvikling, hvor der opføres eller etableres medborgerhuse i lokalsamfundet. Disse medborgerhuse skal danne ramme om borgernes aktiviteter, interesser, og skabe en samfundsdebat på tværs af de etablerede or-